

Słowo wstępne

W roku 2007 minęło 150 lat od urodzin jednego z najwybitniejszych twórców prozy w XX wieku, angielskiego pisarza polskiego pochodzenia — Josepha Conrada-Korzeniowskiego. Rocznicą ta została zaaprobowana przez UNESCO i stała się okazją do licznych imprez o charakterze naukowym oraz popularnonaukowym w Europie i w Polsce. Dla piszącego te słowa był to dobry moment na podsumowanie jego dorobku o tematyce conradowskiej. Bo oprócz pozycji książkowych o charakterze naukowym i popularnonaukowym powstało kilkadziesiąt artykułów.

Wspólnym mianownikiem dla zawartych w tym tomie pozycji są różnorodne związki autora *Lorda Jima* z kulturą polską. Można jednak wyodrębnić grupę tekstów dotyczących polskiego życiorysu Conrada, a poniekąd również jego osobowości, widzianej tak jak ją postrzegał pisarz, a także — jak ją widzieli jego interpretatorzy. Do grupy tej należą trzy pierwsze teksty. *Joseph Conrad i „-izmy”* jest próbą usytuowania pisarza na mapie literatury, z kolei *Pięć typów interpretacji „Lorda Jima”* stanowi przegląd — obecnych w polskiej świadomości na przestrzeni prawie wieku — propozycji odczytania tej znanej powieści Conrada. Kolejny blok, zawartych w tej książce czterech tekstów, ma charakter recepcyjny. Prezentuje on recepcję krytyczną, teatralną i czytelniczną wybranych dzieł Conradowskich — od całych utworów aż po odbiór „słów skrzydlatych”, których Conrad stał się twórcą. Całość zamyka portret pisarza Leszka Proroka, autora trochę zapomnianego, którego różnorakie relacje z Conradem zasługują na przypomnienie.